

XIV.

Betænkning

over

Udkast til Lov angaaende Næringskattens Ophævelse og Indførelse af en Byfskat i Kjøbenhavn.

(Udgivet af Folkethingets Udvalg den 24de Februar 1860.)

Udvalget er enigt om at tilraade Lovudkastet i dets Heelhed, henholdende sig til Motiverne og Indenrigsministerens Udtalelser, — kun med Hensyn til enkelte af Udkastets Bestemmelser har Udvalget eller nogle af dets Medlemmer fundet Anledning til at gjøre Bemærkninger og at stille Endringsforslag.

Med § 2 bemærkes, at Ordet „samtlige“ synes heller at burde udelades som ufornødent og vildelede, da dog langt fra samtlige Stadens Indvaanere kunne sættes i Skat. Ordene „i Forhold til deres indbyrdes Skatteevne“ synes ligeledes heller at maatte udelades, da de ikke angive andet, end hvad der allerede ligger i Ordene „efter Formue og Velighed“. Hvis disse Bemærkninger ved 1ste Punktum billiges, maatte Begyndelsen af 2det Punktum undergaae en tilsvarende Forandring.

Hvad § 3 angaaer, er der deelte Meninger i Udvalget.

Medens Udkastet kun i et meget ringe Omfang tilsteder at beskaffe Actieselskaber og For-

eninger, finder Udvalget med Undtagelse af Thune, at Actieselskaber, der søge Erhverv, bør beskattes lige med de enkelte Personer, der drive samme Erhverv. Den med Hensyn til Næringskatten nu gjældende Regel er, at denne Skat skal bæres ikke blot af enkelte Personer, men ogsaa af Actieselskaber og Foreninger, der drive Næringsbrug, hvilket navnlig sees af den kongelige Resolution af 28de Octbr. 1846 (Utsings Rescriptsamling), der f. Ex. nævner Centralkassen som skattepligtig, men udtrykkelig undtager enkelte andre, f. Ex. nogle Assurancecompagnier og Nationalbanken. Men naar det nu erklæres, at ogsaa andet Erhverv og andre Indtægtskilder end borgerlig Næring bør beskattes i Righed med borgerlig Næring, følger deraf ikke, at de, der have været næringskatpligtige, skulle fritages for at yde Bidrag af de Indtægter, som før beskattedes; tværtimod synes det rigtigt at saadan Beskatning bør vedblive og de hidtil stedfundne Undtagelser ophæves — ellers vilde ogsaa Staden miste endeel af sine hidtil havde Indtægter til Forøgelse af Byrden for de øvrige Skatteydere, og de Næringsbrugere, som kom til at virke under andre Beskatnings-